

YETMİŞ BEŐTEN ÖNCE

Hece ve aruz kalıpları ile yaőılmıő Őiirler

MEHMET FATİN BAKİ
(Mefâki)

17 Temmuz 2002
Florida, ABD

İkinci baskı

Telefon # (352) 343-7444 (352) 742- 7323

Fax : (352) 742-7325

E-Mail : directo@cottage-education.org

YETMİŞ BEŐTEN ÖNCE

Hece ve aruz kalıpları ile yaŐılmış Őirler

MEHMET FATİN BAKİ

(Mefâki)

17 Temmuz 2002
Florida, ABD

Bu Őirleri Baki ailesi mensuplarına
ithaf ediyorum.

Fatin

Bu sayfalar bilgisayarda Ali Umut Atay tarafından hazırlanmıŐtır.

Hece vezni ile yazılmış şiirler

#A01

Sevgiyle İlim

Mülkün kısalır kıymeti ihsana katınca
Sevgiyle ilim miktarı artar dağıtınca

Geldik kimi zengin kimi yoksul. Buna ragmen
Çıplak doğuverdik, bizi Mevlâ yaratınca

Cahil ve fakirdir sürünenler göreceksin
Varlıklar içinden bakıver bir göz atınca

Yoldaşlığı, zulmette kalan bir yoksula, kâfi
Yokluk yolunun yolcusu ol, Dost aratınca

Ömrün boyu naçar bile kalsan sabır eyle
Öğrenmek için eyle duâ gün karatınca

Ağyara çuvaldız sokacaksan, daha evvel
Kendin dene bir kez, kanatır iğne batınca

Yüksek gururundur sana düşman, bunu öğren
Nefsin veya kibrin seni namerde satınca

Gündüz gece ver bilgini tullabına, Mehmet
İlminle çulun mahvolacak kabre yatınca

Tullab = talebeler

Fa'lun Feilatun Feilatun Feilatun

//...//...//

Malını ve mülkünü başkalarına yardım için dağıttığın zaman azalır, fakat sevgi ile ilmini insanlara verdikçe artar. Kimimizin zengin, kimimizin yoksul olmamıza bakma, Allah bizi çıplak olarak yarattı. Varlıklar içinde iken etrafına bakarsan, cahil ve fakirlerin süründüğünü öreceksin. Dostluk ararken yokluk yolunun yolcusu ol. Bunun için karanlıkta kalan bir yoksula yol arkadaşlığı etmen kâfidir. Ömrün boyunca her akşam birşeyler öğrenmek için dua et, ve çaresiz kalsan bile sabret. Yabancıya çuvaldızı sokmadan önce, bir kez iğneyi kendi etine batırırsan, kanatır. Nefsin ve kibrin seni alçaklara sattığı zaman, senin kendi gururunun sana düşman olduğunu öğreneceksin. Mehmet, gece gündüz bilgini talebelerine ver, zira sen öldüğün zaman senin malın, mülkün bilginle beraber yok olacak.

#A02

Varlık-Darlık

Varlıklara pek fazla değer verme cihanda
Allah sana sıhhat vere ömrünce bu handa

Varlıklı yedirmez ve yemez kendi aşından
Mülkün seni yapmaz daha üstün dadaşından

Zengin daim oynar değişik çalgı telinde
Yoksul dağıtır her ne kadar varsa elinde

Zengin para toplar daha çok can kucagında
Rağbet göremez hiç te fakıran bucağında

Bundan yana insanlığa kıymet veriyorsan
Öksüz ve yetimlerle de paylaş ne yiyorsan

Yok tatlı lokum, yoksa da biftek kilerinde
Allahına şükret doyuyorsan bu evinde

Bol bulduğun an fitre/zekat fikrediyorsun
Az geldiği gün sabrederek şükrediyorsun

Mehmet Baki al tekbiri, Peygamberi zikret
Darlıkta isen sen, yine Allâhına şükret

Tekbir = “Tanrı uludur” sözünü söylemek

Mefulu Mefailu Mefailu Feulun

//...//...//

Bu dünyada varlığa pek fazla değer verme, yeter ki Allâh sana ömrün boyunca sıhhat versin. Varlıklı insan ne yer, ne yedirir. Malının çok olması seni akranlarından daha yüksek bir yere koymaz. Yoksul her ne varsa elinde dağıtır, fakat zengin daima oynaklık eder. Zengin kendi kesesine fazla para koymağa bakar, lâkin fakirler ülkesinde rağbet görmez. Eğer sen bundan böyle insanlığa kıymet veriyorsan, yedigini öksüz ve yetimlerle paylaş. Mutfağında et, evinde tatlı lokum yoksa dahi, eğer karnın doyuyorsa Allâhına şükret. Malın bol olduğu zaman fitre ve zekât veriyorsun, ve az olduğu zamanda şükrederek sabrediyorsun. Mehmet Baki sen “Tanrı uludur” de ve peygamberin ismini an, darlıkta olsan bile, yine Allâhına şükret.

#A03

Hatay

İskenderunun toprağı kumsal suyu berrak
Alâ Amanos dağlarının sırtına ık bak

Elbet göreceksin denizin rengini mos mor
Gündüzleri aydın geceler benzeri fosfor

Antakya basar bağrına efsânelerinden
Asî suyu inler müziğın nağmelerinden

Kırkhan gibi Reyhanlı da şenlikli şehirler
İhsan ile ikbâl ile en başta gelirler

İskenderun ismiyle Hatay dünyada önder
Gitmek nasib olmazsa eğer naşımı gönder

Gurbetteki dem fazlaca beş yüz yedi aydan
Mehmet Baki bir mutlu haber bekle Hataydan

Naş = İçinde ceset bulunan tabut

Fa'lun Feilatun Feilatun Feilatun

//...//...//

#A04

ÖĞÜN - DÖĞÜN

Ne doğdu diye öğün
Ne öldü diye döğün

Doğan bebek ölecek
Yaşantını bölecek

Ateş söneniyecek
Giden dönemiyecek

Fatin bu mucize der
Ve son durağa gider

Mefailü feilun
./ /

#A05

SEVGİ

Neden biz sevişirken senin ismin HEVA derdim
Elem yok, kederim yok, sana her gün kanat gerdim
Çocuklar gibi şendim, seni sevmekti hep derdim
Meğer sen hava mışsın yokoluncak nefes verdim

Heva = sevgi

Mefâîlü mefâîlü mefâîlü mefûlu
//..//..//..//.

#A06

Sıdk İle

Tamparım sıdkile arzu ile Allâhıma ben
Ne zaman mescide gitsem okurum belgesini

Yaparım hükmünü derhal, ve hatâ eylemeden
Ne zaman secdeye kalksam görürüm gölgesini

Veririm dersimi içten severekten ve hemen
İşitirsem ne zaman ben talibânın sesini

Baki Mehmet bölüşüp bilgini tullâb ile seni
Bulacaksın diğer âlemde refah bölgesini

Talibân = telebeler

Tullâb = talebeler

Feilâtun Feilâtun Feilâtun Feilun

..//..//..//..//

#A07

İllete Düştün

Mülkün böleceksin.
İsrâf ederek mülkünü sen killete düştün.

Nefsin bileceksin
Kör nefsin bir kez duyarak zillate düştün.

Tab'an öleceksin
İhmâl ederek sıhhati beyt-illete düştün.

Zevkin sileceksin
Mehmet Baki bin tövbe edip söyleyeceksin.

killet = azlık, kıtık

zillet = aşağılık, alçaklık

beyt-illet = hasta evi

tab'an = tabii olarak

Mefulü Feûlun

//..//

Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlun

//..//..//..//

#A08

İşkence Bitsin

Niye doğduk? Ne için biz yaşadık bilmeden hiç?
İki üç günde ömür bitti. Bir an gülmeden hiç

Getirenler, ne de biz geldigimiz dehri bildik
Niye burdan gene biz göçmege icbâr edildik?

Yaşayan fanilerin neş'esi gittikçe arttı
Yaşamak kaygısı lâkin ne cefâlar çıkarttı

Kaderindir yazılan deftere. Münkir değilsin
Hal-u-ahvaline şükret. Bunu Rabbin de bilsin

Fatin sen kırgın isen söyle ki mevtâ işitsin
Yazılanlar olacak. Keşke bu işkence bitsin.

dehr = dünya
münkir = inkar eden
mevtâ = ölümler

Feilâtun Feilâtun Feilâtun Feülun
..//..//..//..//

#A09

Süleymanlar

Ünlü Peygamber Süleyman din ve ahlak getirdi
Osmanoğlundan Süleyman hayli kanun yetirdi
İltimaslar yaptı, servet kaptı, rüşvet verirken
Başkanım cumhur Süleyman mülk-ü devlet bitirdi

Fâilâ tun Fâilâtun Fâilâtun Feûlun

./././././././

#A10

Yazarım

Şair değilim sadece manzum yazarım
Hâşâ bu değildir ki benim yok nazarım
Öz Türk dili aruzla yazılmaz diyenin
Kurşunlu kalemlerle mezarım kazarım

Fa'lun Feilâtun Feilâtun Feilun

//./././././

A11

Dostdar

Yardım istemek için dost bulan zavallılar
Görmeyince menfâat dostlugun çabuk yılar

Dost odur ki beklemez her zaman muâvenet
Yâranından arkadaş görmez âni mel'anet

Dost yapar muâvenet halleder büyük habı
Bekliyorsa karşılık kaybeder bu ahbabı

Yardım et fakire hep karşılık gözetmeden
İhtiyar, küçük çocuk, hiç te tefrik etmeden

İşte böyle başlayan dostluğun hemen yürür
İşlerin kolay gider, arkadaşlığın büyür

Dostu kaybeden beşer varken aç ve ihtiyar
Arzumend-i dost olan Bâki oldu dost(ı) dâr

Yâran = dostlar

Mel'anet = kötü bir hareket

Hab = sıkıntı, üzüntü

Arzumnd-i dost = yardımlaşmak için dost
bulma istegi

Dostdâr = dostluğu karşılık beklemeden yapan kimse

Faila tu failun, failatu failun

///.///.//.//.//

Yardımları görmek için dost edinen zavallı insanların, beklemedikleri menfâatî gömeyince dostlukları çabucak bozulur. Başkasından menfâat beklemeyen hakiki dosttan arkadaşî kötü bir eylem görmez. Dost yardım eder ve büyük sıkıntılar giderir, fakat yaptığı hizmetten karşılık beklerse dostluğunu kaybeder. Sen genç ve ihtiyar diye ayırt etmeden ve karşılık beklemeden fakirlere yardım et. İşte bu şekilde başlayan dostlukların büyür ve arkadaşılığın devam eder. Dostlarını kaybeden aç ve ihtiyar insanlar varken, yardımlaşmak için dost bulma arzusu olan Fatim, hiç karşılık beklemeyen kacak açtı.

A 12

Aşk

Berrak denizin dalgası sık sık soluyorsa
Asude bahar mevsiminin şuh sesidir. Aşk
Bağlarda Mayıs akşamı renk renk oluyorsa
Asude bahar mevsiminin şuh sesidir. Aşk

Dilberleri cennetteki yıldız gibi parlak
Göklerde yüzen bir meleğin cilvesidir. Aşk
Kızlar görünen canlı bulutlar kadar oynak
Göklerde yüzen bir meleğin cilvesidir. Aşk

Şen türkülerin verdiği zevk izleri mutlak
Köy şairinin duyduğu saz nağmesidir. Aşk
Oğlak güden özgür çoban özler yeşil otlak
Köy şairinin duyduğu saz nağmesidir. Aşk

Erken gelin olmuşsa utangaç küçücük kız
Bir sevgilinin verdiği ilk busesidir. Aşk
Geç kalmış öpüşten kimi yanlış kimi haksız
Bir sevgilinin verdiği ilk busesidir. Aşk

Aslen ana bağrında vatan sevgisi varken
Rağbette olan sevgilerin meyvesidir. Aşk
Kardeş, baba, hep aile kan sevgisi varken
Rağbette olan sevgilerin meyvesidir. Aşk

Mehmet sen o aşktan yerinen kimseye söyle
Sonsuz feleğin eğreti bir neş'esidir. Aşk
Aşk, sevgi, gönül, kalp denilen şey nedir öyle?
Sonsuz feleğin eğreti bir neş'esidir. Aşk

Asude = rahat ve sakin Şuh = neş'eli ve oynak
Eğreti = muvakkat

Mefülü Mefâîlü Mefâîlü Faulun

//..//..//..//

A 13

Geldi Zaman

Olamaz kimse şerefyâb günah işlerse her an
Cezalardan kaçınıp sen diledin Haktan aman
Suçu çok nefesine yol vermek için geldi zaman

Bazı düşman bazı şeytan seni etmiş perişan
Sonu gelmez kibirindir sana güçlük çıkararı
Yaramaz nefesine yol vermek için geldi zaman

İbadettir seni Mehmet kötü yoldan koruyan
Ederek tövbe bu akşam gelesin vecde heman
Gözü kör nefesine yol vermek için geldi zaman

Aman - bağışlama
Şerefyâb = şeref kazanan
Vecd = Tanrı sevgisine dalma

Feilâtun feilâtun feilâtun feilun
..//..//..//..//

Her an bir günah işleyen kimse hürmet kazanmaz.
Sen cezalardan korktuğun için Allâhtan af diledin
amma şimdi suçu çok olan nefesine yol verme zamanı
geldi. Bazan düşman ve bazan da şeytan seni perişan
etmiş amma sana esas güçlük çıkararı senin
başkalarına yukardan bakma huyundur. Bu
yaramazlık yapan nefesine yol verme zamanı geldi.
Mehmet, seni kötü yola düşmekten koruyan, Allaha
gösterdiğin saygıdır. Bu akşam hemen tövbe et ve
Tanrı sevgisine dal. Gözü kör olan nefesine yol
verme zamanı geldi.

A 14

Şikayet

Kârî! Yeter artık yazıdan etme şikâyet
Bizler yazıyor, sen okuyorsun en azından
Öğrenmeğe ferdin yetemez ömrü kifâyet
Gel zevk alalım biz kaderin cilve-nazından

Fa'lun Feilâtun Feilâtun Feilâtun

//..//..//..//

A 15

DÜNYAYA

Hageldim ağlaya ağlaya
Sıkıntılarla bu dünyaya
Bi-çare, uryan, çırıl çıplak

Yavaşça gitmeliyim yaya
Rahat huzur dolu dünyaya
Beyaz kefenle temiz ve pak

Mefâilun Feilun Feul

./././././

A 16

KUŞ GİBİ

Kuş gibi git, düş ile gel, yel gibi dağ, bahr aşalım
Etmez isek tövbe hemen yükselecek günahımız
Sevgi dolan kalbini aç, beklemeden koklaşalım
Bilmiyerek etti isek affedecek Allâhımız

Hissedelim anlaşıalım dille değil, sözle değil
Sevgimizin heybetini kıskanacak hemrahımız
Kalbimizin yangını berk odla değil közle değil
Bilmiyerek etti isek affedecek Allâhımız

Bâki Fatin suçlarını göstererek meydana çık
Evce kadar yükselecek feryâdımız hicr-ahımız
Bunda ne var saklayacak. Et itiraf, söyle açık
Bilmiyerek etti isek affedecek Allâhîmîz

Şuh = neş'e
Bahr = deniz
Hemrah = yoldaş
Berk = yaprak
Od = ateş
Evc = en yüksek yer
Hicr = hicran, ayrılık,

Hece :4 + 4 + 4+ 4

Aruz: Müfteilün müfteilün müfteilün müfteilün

/ . // . . // . . // . . /

A 17

İSTANBUL

“İstanbulun evsâfını mümkün mü beyân hiç”
Der miydi Nedim böyle sözü şarkılarında
Hâşâ! Hiç eder miydi o sevdâyı ziyan hiç
Sultân onu taltif ediyorken sarayında .

beyân = açık söyleme

Kasır= kısa

Beşir = müjdecî, iyi haber verici

Fa'lun Feilâtun Feilâtun Feilâtun

//..//..//..//

A18

UNUT BUNU

Aldın beni bir kul gibi, sen kendine bağladın
Gündüzleri güldün fakat akşamları ağladın
“Rüsva oluruz halka, unut bunları sen” dedim
Olmaz diyerek kalbimi binbir gece dağladın

Fa'lun Feilâtun Feilâtun Mutefâilun

// ..//..//..//

A 19

KEŞKE

Mevla çok menekşe vermiş
Keşke toplasaydım ondan
Koklayınca mest edermiş
Keşke koklasaydım ondan

Geldi altı bint uzaktan
Birbiriyle oldu reşke
Buse verdiler dudaktan
Keşke öpmeseydi keşke

Ben günahı işleyince
Nefsimin çok oldu kaybı
Vicdanım “Hayır” deyince
Keşke söyleseydim aybı

Pişman olma fayda vermez
Dünya çarkı etmez iyab
Bâki Mehmet aşkı yermez
Keşke sevgi olasa sevab

Bint = kız

Reşk = kıskanma

Ayb = ayıp

İyab = geri dönmek

Yermek = hiciv etmek

Failâ tü failatü

/ . / . / . / .

A 20

MURADIM

Gidemem bir yere, bilmem zamanı
Sahiden yoktur atım, yok saatım
Evimin bir yana sarkık tavanı
Gececek burda son ömrüm hayatım

Ta ezelden deli bir ayş aradım
Buluverdim budur en son muradım

Ta ezelden = eskiden beri
Ayş = hayatın zevkini çıkaran bir yaşama

Feilâtun Feilâtun Feilun
..//..// .. /

A21

MUAMMA

Sevmekle sevilmeğe yaşanan güçlü muamma
Söyler kimi gaflet, kimi der bimecemizdir
Alemde bu aşk-illeti yoktur bilen amma
Sevmek zedeler kalbi, sevilmeğe lezizdir

Fa'lun Feilâtun Feilâtun Feilâtun
// ..//..//..//

A 22

NE DİYORUM

Yüreğimden gelen aşkım, sana sâfi diyorum
Kalacak sırlarımız, beynene hâfi diyorum

Çok uzaklardaki deryaların üstünden uçan
Sesinin verdiği şenlik, bana kâfi diyorum

Çekeriz sabrederek ayrılığın sancısını,
Feleğin yazdığı kem tâlihe câfi diyorum

Dayanılmaz çoğalan hasretinin zorluğuna
Ama vuslat haberin, hastaya şâfi diyorum

Unutup derdimizi şükredelim halimize
Olacaktır yüce Mevlâ, bize nâfi diyorum

Senin aşkınla canım kaynaşacak haşre kadar
Bilesin, daima Mehmet sana vâfi diyorum

Beynene = aramızda,
Hâfi = gizli
Câfi = eziyet eden
Şâfi = şifa verir
Nâfi = yardımcı
Vâfi = sözünde duran

Feilâtun feilâtun feilâtun Feilun

..//..//..//..//

Benim yüreğimden gelen aşkım temizdir diyorum.
Bizim sırrımız aramızda gizli kalacak diyorum.
Uzak denizler üzerinden aşarak gelen sesinin verdiği
neş'e bana kâfi diyorum. Bu ayrılığın acısını
beraberce sabrederek çekeriz amma feleğin yazdığı
kötü kadere zalim diyorum. Artan hasretinin
zorluğuna dayanılmaz lâkin sana kavuşma haberi bir
hastaya şifâ diyorum. Gel halimize şükrederek
derdimizi unutalım. Bir gün yüce Allâh bize
yardımcı olacaktır diyorum. Bilesin ki senin aşkınla
yüreğim kıyâmet gününe kadar yanacak ve Mehmet
sana daima sâdık kalacak diyorum.

A 23

GÖNLÜM TOK

Sevgim arttı gittikçe
Bunda bir maharet yok
Fitre ihsân ettikçe
Verdi Allâhım pek çok
Gençleri eğittikçe
Bilgim arttı. Gönlüm tok

Fâilun mefâilun

/. /. ///

GAFIL

Kemâl der Fatin'e fâtin
Kalır medresede cahil.
Fatin der ki buna, lâkin
Kemâl "Fatn-ı mütegâfil"

Fatin = zeki, zihni açık
Fâtin = fitneci
Kemâl = olgunluk, bilgili
Fatn-ı mütegâfil = hakikati bilerek kendisini
gâfil gösteren kimse

Mefâilü feilatun

././..././

Kemal, zeki ve zihni açık Fatin'e, fitneci fâtin
 demiş. öylesine medrese cahili derler.
 Amma Fatin buna cevaben der ki:
 Kemâl " Olgun, bilgili, hakikati bildiği halde
 kendini bilmez gösteren bir insandır."

NE MÜMKÜN

Gökteki yıldız sevenin hâlini irfân. Ne mümkün
Sessiz olan türbe içinden dışa tuğyân. Ne mümkün

Eski pirân insana “Nisyân ile mâlül” demişler
Duygumu inkâr ederek buseni nisyân. Ne mümkün

Aşkın için yılmıyarak mânialar geçtiğim gün
Nefsime kaç kerre dedim dünyaya isyân. Ne mümkün

Memleketimden çok uzak yerleri gezdim ve lâkin
Gurbete gitmekle senin sevgini nisyân. Ne mümkün

Girye- i hicrân ile nâlan, Fatin’in ruhu ister
Her sene bayramda koyunlar gibi kurbân. Ne mümkün

İrfân = bilgi, biliş

Tuğyân = taşkınlık, taşma

Pirân = ermişler

Nisyân = unutma

Nâlân = inleyen

Girye-i hicrân - ayrılık ağlaması

Müfteilün müfteilün müfteilün fâilâtün

/ . . / / .. // .. // //

Gökteki yıldızın yeryüzünde bir sevgilinin halinden anlaması mümkün olmayacağı gibi, bir mezarın içinden dışarı çıkan bir taşma (bir haykırış) da mümkün değildir. Eski büyüklerimiz insanların bir unutma hastalığına müptela olduklarını söylemişler. Ben duygularımı inkâr etmeme rağmen senin öpüşünü unutamiyorum. Aşkına erişmek için yılmıyarak bir çok manialar aştığım gün kaç kerre bu dünyaya isyan edeyim dedim. Yapamadım.. Memleketten çok uzak yerleri gezdiğim halde gurbete gitmekle senin sevgini unutmak mümkün olmadı. Bir ayrılık ağlamasıyla inleyen Fatin'in ruhu, her sene bayramlarda kesilen koyunlar gibi, kurban olmak istediği halde, o da mümkün olamıyor.

A 26

ŞİİR YAZ.

Evlât edindi dedem, öldü vedâ etmedi
Servet yapan amcamın ömrü vefa etmedi

Eğlendiler, güldüler hep yediler içtiler
Asâr bîrakmıyarak unutulup geçtiler

Elbet senin de gelir göçme ânın saatin
Bir nâm bırakmak için ciddi şiir yaz Fatin.

Mefûlü müfteilün müfteilün fâilün

// ././/..//.//

A 27

OKU OĞLUM

Oku oğlum. Oku yaz. Her şeyi bilmen gerekir
Ne kadar zor sorular sorsa da Münkir ve Nekir
Bu garip dünyâdasın. Başkası tutmaz kolunu
Okumazsan kölelik mesleği bekler yolunu.

Feilâtun feilâtun feilâtun feilun

..//..// ..//..//

A 28

BARIŞ YAP

Çok varsa gücün âlemi bir karmakarış yap
Gâyen ödül almaksa rakiplerle yarış yap
Sarhoş dolu meyhanede zevk almak için sen
Nefsinle boğuşsan bile komşunla barış yap.

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feîlun

//..//..//..//

A 29

MEZAR TAŞI

Mehmet son senelerde epeyce genç eğitti
Mektep yapmak için yedi yıl beş ay seğirtti
Her mahluk gibi vakti tükendi ömrü bitti
Hasret vardı içinde çabuk gömüldü gitti

Fa' lun mufteilun mutefâilun feûlun

///...//...//...//

Hece vezni ile yazılmış Őirler

H01

DÜÜN.

Erken başladı telaş
Büyüdü yavaş yavaş
Ana, baba, bac(ı)kardaş
Köyde düğün var bugün

Bazlamalar açıldı
Sofralara geçildi
Üste ayran içildi
Köyde düğün var bugün

Davulla zurna çalsın
Oynayacaklar gelsin
Seyirciler halka olsun
Köyde düğün var bugün

(Ertesi gün)

Mefaki dün çok yoruldu
Yataklara serildin
Sabahleyin dirildin
Köyde düğün vardı dün

Hece: 7

H02

BEKLE DEDİLER

Yıldızlara sordum sevgilimi ben buradan
Ay yüzlü güzel “Şimdi gelir, bekle” dediler
Günler gibi, aylar, seneler geçti aradan
Ay yüzlü güzel “Şimdi gelir, bekle” dediler

Ferhat gibi dağı delmek yok ki hevesimde
Mecnundaki titrete o seda yok ki sesimde
Duydum, yine dydum son ümit son nefesimde
Ay yüzlü güzel “Şimdi gelir, bekle “ dediler

Mefaki kırk-yedi yıl önce köyünden göçtü
Şehrini terketti diyar-ı gurbeti seçti
Kamerru kızı bulmak için fezayı geçti
Ay yüzlü güzel “Şimdi gelir, bekle.” dediler

Kamerru = ay yüzlü

Hece: 14

H03

KIYMETİNİ BİLMEDİM.

Bir zamanlar mutlydum pederimle yan yana
Kıymetini bilmedim, babam gitti kayboldu
Ninem okuttu beni, eğitim verdi bana
Kıymetini bilmedim, anam gitti kayboldu

Dünyanın dört yönünde insanlarla tanıştım
Kıymetini bilmedim, yoldaş gitti kayboldu.
Beş ah-liebeveynle kah küstüm kah barıştım
Kıymetini bilmedim, kardaş gitti kayboldu.

Dost oldum, dost edindim, dostça şem'alar yaktım
Kıymetini bilmedim, yarân gitti kayboldu.
Gurbette göz ucuyla bezm-i hubana baktım
Kıymetini bilmedim, canân gitti kayboldu.

Allâh verdikçe verdi, servet kesemi deldi
Kıymetini bilmedim, fırsat gitti kayboldu.
Mefaki artık uyan, aklın başına geldi
Kıymetini bilmedim, sıhhat gitti kayboldu.

Ah-liebeveyn = ana-baba bir kardeş
Şem'a = mumlu fitil
Bezm-i huban = güzeller meclisi

Hece: 7 + 7=14

H04

HABER VER

Yıl geçti sen gideli
Geleceksen haber ver
Eserken hasret yeli
Geleceksen haber ver

Koruklar üzüm oldu
Yaşaran gözüm oldu
Sana son sözüm oldu
Geleceksen haber ver

Acı haber iletme
Dedim sana gel gitme
Ben ettiysem sen etme
Geleceksen haber ver

Doğru çıkarsa falım
Vuslattan zevk alalım
Düğün bayram yapalım
Geleceksen haber ver

Mefaki üzdü seni
Özlüyor affetmeni
İstemedi gitmeni
Geleceksen haber ver

Hece: 7

H05

KÖYÜMDEN AYRILDIM

Ayrıldım köyümden ederek merak
Dolaştım illeri birşeyler için
Bu merak götürdü beni çok ırak
Yerlere: Hint, Japon, Burma, Tibet, Çin

Acaip ellerde dolaşır iken
Gurbette tükettim hayatımı ben
Domuzla köpekle dalaşır iken
Temanen unuttum memâtımı ben

Yaptığım şeylerin edebi vardı
Bunca iyilikler boşa gitmez ki
Ne eyledi isem sebebi vardı
Hepsini yapmağa ömrüm yetmez ki

Füc'eten ölürsem görmeden seni
Vatanım. HAKKINI HELAL ET derim
Garipler gömmeden mezara beni
Dostları namaza davet ederim

Mefaki ilm için Çine de gittin
Eğrildi büğrüldü ilk bildiklerin
Yıllarca gençleri öğdün eğittin
Billahi sevaptır eylediklerin.

Memât = ölüm
Füc'eten = ansızın

Hece 6 + 5 = 11

H06

KENDİME NASİHAT

Dostuna düşmanına habis gözlerle bakma
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın
İhtiyacı halinde dostu yalnız bırakma
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın

Fesat sözler söyleme seda çabuk yayılır
Alçak gönüllü olan mütevazi sayılır
Gıpta etme kimseyi yüreğin temiz kalır
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın

Yoksulun gönlünü al, düşkünlere selâm ver
Arkadaş ol garibe, fakire dostluk göster
Tenkid etmek yerine tatlı söylersen eğer
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın

Varlığa önem verme paylaş her yediğini
Sözlerinin eri ol infâz et dediğini
İlim irfân yolunda öğret öğrendiğini
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın

Mefaki bahtiyar ol etrafına neş'e sal
Asık surat yerine daim güler yüzlü kal
Ömrün hitâm bulmadan felekten bir gece çal
Esenlikle yaşarsın rahat eder vicdanın

Habis = kötü
İnfâz = yapmak, yerine getirmek
Hitâm = son

Hece: 7 + 7=14

H07

DELİ MİSİN?

Kız sen nesen? Sen nesen? İlk bahar yeli misin?
Deli dolu akan bir ırmağın seli misin?

Kız sen nesen? Sen nesen? Yüzü gamzeli misin?
Manalı gülüşünle her gün neş'eli misin?

Kız sen nesen? Sen nesen? Gözü sürmeli misin?
Güzel nağme çıkaran kemençe teli misin?

Kız sen nesen? Sen nesen? Her an cilveli misin?
Mefakiyi mahvettin. Kızım sen deli misin?

Hece: 7 + 7 = 14

H08

İHTİYAR DEİLİMĞ

Sözüne güvenilir merd adam yiğit olur
Zayıf ve fakirlere her zaman müfit olur
Etrafına nur saçar zulmette hurşit olur
Yalan dolan geçinen namerde yâr değilim

Serkeşane değilse sarhoşane dolaştım
Mecburiyet icabı köpeklerle dalıştım
Yadellerde bir kerre kanunla karşılaştım
Zavahire bakma sen ben sahtekâr değilim

Pelaspere görünen kiyafete aldanma
Berduş için söylenen rivayetlere kanma
Küffâr ile uğraştım hata etmedim sanma
Allâh şahidim olsun pek günahkâr değilim

İhtilafı taraflar özümü hakim seçti
Adalet makamında elime yetki geçti
Sonunda insafsızlar ettiklerini biçti
Vicdanen müsterihim asla hünhar değilim

Kaderin emri ile zürriyetim olmadı
Ahfâdına gidecek şefkat şevkim dolmadı
Çocuklara verecek sevgim hiç kaybolmadı
Öksüz, yetim ve yoksul tıfla ağyar değilim

Sefahet aleminde Mefaki sefâ sürdün
Göklere hakim olan kartal gibi özgürdün
Köyden uzak gurbette yirmibin şafak gördün
Sen kocadıysan eğer ben ihtiyar değilim

Hurşit = güneş Hünhar = zalim
Ahfâd = torunlar Tıfl = küçük çocuk

Hece: 7 + 7=14

H09

HAYATINDA

Annene bir gül gönder hayatında
Çelenk, çiçek yerine vefatında

Ziyaret et babanı hayatında
Hergün ağlayacaksan vefatında

Sakın üzme eşini hayatında
Pişman olacaksan vefatında

Dosta güler yüz göster hayatında
Sana rahmet dilerler vefatında

Çocukları sevindir hayatında
Hürmetle anılırsın vefatında

Duânı ihmâl etme hayatında
Rahat etmek istersen vefatında

Mefaki şarkı söyle hayatında
Sesin çıkmayacaksa vefatında

Hece: 11

H 10

DÜNYA

Dokuz ay bekledim gelmek için bu dünyaya
On gün dolunca hemen birden çıkıverdim
Gezdim evreni gâh uçtum gâh yürüdüm yaya
Gül kokladım her gün birdenbire bıkıverdim

Yetmiş yaz güzel sevdim ömür geçti aradan
Daha kaç güz sürecektir göçmek için buradan
Kimse bilmez ne zaman, giden gelmez oradan
Mefaki yaşayacak, mecâl versin yaradan

Hece: 14

H 11

HAYRET-HAYRAN

Hayret-hayrân kefenin iki gözü
Biri azalınca diğeri artar
İlimdir bunların esası özü
Temkinli tahminin değeri artar

Zâhire inanmak ne işe yarar
İşin memba'ını öğrenmek gerek
Araştır aslını vermeden karar
O işi yapana kiymet vererek

Hayret-hayrân, bunlar birer muamma
İnsan yaşıyorsa hayret'i olur
Hayrânkâr olanlar bilirlen amma
Hayret olmayınca hayat son bulur

Mefaki'nin ömrü bilgiyle doldu
Hayrân'ı arttıkça hayret'i yitti
Hayret'i gidince öğrenmez oldu
Şaşkınlık yolunda takatı bitti

Hece: 11

H 12

BEYAZ

Pak olmak gereklidir temiz şahsiyet pek az
Bütün renkler içinde çabuk kirlenir beyaz
Mecliste rağbet görür kazanır çok imtiyaz
Bütün renkler içinde çabuk kirlenir beyaz

İyilik yapan insan mumla aranır fakat
Aleyhinde söylenen sözler gelişir on kat
Eleştirilir her an, sağdan soldan yer tokat
Bütün renkler içinde çabuk kirlenir beyaz

Öksüz, yetim ve yoksula Mefaki yardım eder
Gece gündüz çalışır aşılmadık yol gider
İyilikler yaptıkça gece gündüz dayak yer
Bütün renkler içinde çabuk kirlenir beyaz

Hece: $7 + 7 = 14$

H 13

BEKLEMEDESİN

Gurbet elde dolaşmış yetmişlik bir dedesin
Köyünden uzak kalan garip hasret-zedesin

Gönül dostu olmayan yabancı bir alemde
Arkadaş yok, kardeş yok malı mülkü ne(e)desin

Hürmet gördün pirlerden, hizmet ettin ednâya
Köle misin? Bey misin? Bilemedim sen nesin

Gezdin, gördün, okudun âlim olduğun sandın
Hayat-memat ilminde hâlâ Elif-be desin

Mefaki der, Ey nefsim “Ne yaptın? Ne eyledin?”
Ecdadının gittiği yolda beklemedesin

Hece 7 + 7=14

H 14

GÜLSEN DE BİR AĞLASAN DA

Muammâdır bu cihanda gülen de var ağlayan da
Keder, hüzün içimizde, neş'e varken öte yanda

Ebeveynim gülüyordu, ağlıyarak gelirken ben
Evlatlarım hıçkırarak bu dünyadan giderken ben

Kader budur, gelen gider, doğan ölür geç ya erken
Teker teker göçeceğiz son nefeste Hudâ derken

Mefaki der hiç değişmez gülsen de bir ağlasan da
Birkaç sene kiracıyken ya sarayda ya da handa

Hece 4 + 4 + 4 + 4 = 16

H 15

TABUT

Genç iken sen yürüdün cenazenin önünde
Büyüyünce yer aldın yanında ve yönünde
Şimdi ise gidersin kâfilenin sonunda
Mefaki artık yerin tâbutun derununda

Derun = iç

Hece: 7 + 7=14

H 16

MEKTUP

Ben köyümü terkettim evi unuttum sanma
Hürmet ve selâmımı ulaştırdım babama
Bu ölümlü dünyada zaman kısadır ama
Kâfi geldi yazmağa bir kaç mektup anama

Hece: 7 + 7=14

H 17

UYUMAK

Elimiz tutmaz, gözümüz görmez, çenemiz sarkar
Böyle emâreler kocamaktan başka değildir
Mefakiye derler ki cümlemiz ölümden korkar
Emr-i Hak denilen şey uyumaktan başka değildir

Emr-i Hak = ölme

Hece: 15

H 18

UYUR

Fâili yoksa eğer, ulumun şahanesi
Labaratuvarlarda temiz bir kaptay uyur
Tatbikatta değilse, kânunun bir maddesi
Avukathanelerde pak bir kitaptay uyur

Ulum = ilimler

Hece: 7 + 7=14

H 19

RUZGAR

Doğduğun diyara dönmezsene geri
Söyle bana RUZGAR geldiğin yeri
Denizde karada bilirlere seni
Tanırlar tadınca ölüm buseni

Belli birçok ismin unvanın vardır
Düşmanların kadar hayrânın vardır
Üstüne biçilmez bir şânın vardır
Bin çeşit hayatın, bin canın vardır

Gezdiğin yerlerden biri Hindistan
Oradaki ismin insafsız TUFAN
Amerika denen yerlerde iken
Senin yeni adın olur HÜRRIKEN

Bazı günler olup deli FIRTINA
Yüklersin ağacı evi sırtına
Yıkarsın bentleri suyu taşıyıp
Basarsın kentleri köprüler yıkıp

Fakat bugün vardır başka bir hâlin
Birini sevmeğe vardır mecâlin
Akşam YEL’i gibi odama girdin
Sıcak dudağını bana değirdin

Oturduk sabaha kadar diz dize
Bakıştık, gülüştüğ yalnız biz bize
Sarılıp dolaşıp hudut aşmadan
Öpüştüğ, seviştik hiç konuşmadan

Fakihi şafakta uykuya daldı
HAVA’nın sevgisi askıda kaldı.

Hece: 6 + 5 = 11

H20

ŞAŞKINLIK

Bak Őu işe hikmete gidiyorum gurbete
Allâh kısmet ederse döneceğim elbette

Yollarını gözledim Şarkı türkü sözledim
Daha üç gün geçmeden billah seni özledim

Ateş yanar canımda fıkır fıkır kanımda
Sen uzakta olsan da gölgen benim yanımda

Annene selâm söyle bir yer deđiŐmem köyle
Ben gelinceye dek günler geçecek böyle

Bitti bahar, geldi yaz, nerde neş'e, nerde haz
Beni fazla bekletme uzun uzun mektup yaz

Keder hüzün dolmuşsun çiçek gibi solmuşsun
Ben gurbete gidince hemen gelin olmuşsun

Mefaki yine taŐtı diyar diyar dolaŐtı
Köyüne döndüğü gün, gördüklerine ŐaŐtı

Hece: 7 + 7=14

H21

DEĞİL MİDİR ?

Mevt Allâhın emri derler

Aşk ta böyle değil midir ?

Yas tutarlar gam ederler

Aşk ta böyle değil midir ?

Evde gelir handa gelir

Tende gelir canda gelir

Beklenmedik anda gelir

Aşk ta böyle değil midir ?

Mekân bilmez zaman bilmez

Kazâ gibi aman bilmez

Hatâ etsen affeylemez

Aşk ta böyle değil midir ?

Gündüzleri gece olur

Kelimeler hece olur

Basit sözler bilmecolur

Aşk ta böyle değil midir ?

Havadisler haber vermez

Dost melekler kanat germez

Ermişlerin akli ermaz

Aşk ta böyle değil midir ?

Pusudadır sessiz durur

Ne ahlâk var ne de gurur

Masumlara sille vurur

Aşk ta böyle değil midir ?

Hem ağlatır hem güldürür

Hislerimi dört böldürür

Benim yaşta pir öldürür

Aşk ta böyle değil midir ?

Mevt = ölüm Pir = yaşlı

Hece : 4 + 4 = 8

H22

YAPRAK HİKAYESİ

Bundan yetmiş sene evvel bahçemizde bir meşe
Ağacında körpe yaprak bakıyordu güneşe
O, ağacın tepesinde görüyordu her yeri
Etrafını seyrederdi bir ileri bir geri
Gözlerini alamazdı ormanlardan, dağlardan
Derelerden, tepelerden o güzelim bağlardan
Ruzgarlarla zarif yaprak dans ederdi bütün gün
Her geçen gün onun için hem bayramdı hem düğün
Dala konan kuşlar ile konuşurdu durmadan
Yüksek yerde gün geçmezdi güzel hayal kurmadan
Gündüzleri bütün vakti türkülerle dolmuştu
Geceleri karanlıkta aya aşık olmuştu
Aysız gece yalnızlığı kendisini sıkardı
Tüylerini yağmurların damlaları yıkardı
Bulutları gözetlemek gözlerini yorardı
Fakat yine hiç bıkmadan birkaç soru sorardı
İşte böyle gamsız geçti otuz sene aradan
Yeşil yaprak gürbüzleşti kuvvet verdi yaradan

Fakat neden sonra gördü etrafında büyüyen
Genç yapraklar başka dallar asker gibi yürüyen
Yeni dallar ve yapraklar engelliyor güneşi
Gölgeğin çıkarttığı üzüntünün yok eşi
Ruzgları kesiyordu ufukları kapıyor
Yağmurların damlaları başka yere sapıyor
Bu günlerde uçan dostlar daha seyrek geliyor
Bir taraftan kurt böcekler vücudunu deliyor
Geceleri sevgilisi ayı görmez olunca

Feryad ile isyan etti hemen sabrı dolunca
Ne yazık ki elden bir şey gelmiyordu. Ne çare?
Ağlıyordu, sızlıyordu kimsesizdi biçare
Neden sonra bu yepyeni hayatına alıştı
Elde olan nimetlerden zevkalmağa çalıştı
Etrafında başka dallar çoğaldıkça çoğaldı
Komşularla geçinmesi samimi ve doğaldı
Otuz sene daha sonra artık yaprak olgundu
Bilgisinin haşmetiyle akli zihni dolgundu

Hareketsiz yaşayışı etti onu az şişman
Genliğinde yaptığından oluyordu çok pişman
Sevgilisi dolunayı görmediği geceler
Rüyasında yıldızların adlarını heceler
Vücudunda ağrı sızı eşit dengi dengine
Koyu yeşil rengi döndü açık sarı rengine
Hiç bir yardım beklemedi ne ağadan ne de beyden
İlişkisi çoktan beri kesilmişti her şeyden
Titriyordu bütün beden ufacık bir ruzgardan
Ayrılmamanın zamanıdır bu ağaçtan bu yardan
Topladığı yetmiş beş yıl sakladığı bir kozdu
En sonunda elde kalan üstündeki bir tozdu
Zayıf yaprak kopacak bir hale geldi dalından
İstemedi bir şey meşe ağacının malından
Neticede düşecekti erken veya biraz geç
Kendi dedi kendisine “Gömülecek yeri seç”
Fatin, sana o kadar çok benziyor ki bu yaprak
Ne düştüyse gökten kabul eylemedi bu toprak?

Hece 4 + 4 + 4 + 3

H23

GERDANLIK

Sana gerdanlık yaptım onu kimse göremez
Kuyumcuda yapılmaz bahçelerde türemez

Öyle bir gerdanlık ki benzemez hiç bir şeye
Ben kendimde sakladım zayi olmasın diye

Otuz üç tanesini ardı ardına dizdim
Gözlerimi kapayıp renkli resmini çizdim

Göz yaşıyla silerek pırıl pırıl parlattım
Yüreğimin en ücra bir köşesine attım

İşte orda kalacak sen dönüncüye kadar
Veya içimde yanan kor sönüncüye kadar

Ben göçmeden gelirsen gerdanına takarım
Gerdanlıkla gerdana haşre kadar bakarım

Öyle bir gerdanlık ki benzemez hiç bir şeye
Öpücüklerden yaptım sana yakışsın diye

Hece: 7 + 7=14

SENİ GÖNDERDİ

Mevlâ istediğim her şeyi verdi
Eksiğim sadece gamla kederdi
İşte bu yokluğu gidermek için
Felek canevice seni gönderdi
 Sen yokken yanımda huzurum vardı
 Neş'e ve eğlence derya kadardı
 Zevk ortaklarım hep arkadaşlardı
 Felek canevice seni gönderdi
Tasayla neş'eyi yarıştır diye
Zevkle ıstırabı karıştır diye
Kaygıyla huzuru barıştır diye
Felek canevice seni gönderdi
 Gönlüme heyecan ve can getirdin
 Aşk tatmak için zaman getirdin
 Şaşırılmış zihnime iz'an getirdin
 Felek canevice seni gönderdi
Ateşinyle içim dışım yanarken
Ağladım dün gece kalbim kanarken
Sızladım her şafak seni anarken
Felek canevice seni gönderdi
 Aşkınla ruhuma verdin ıstırap
 Tatlı şerbet diye içirdin şarap
 Kalbimi eyledin tamamen harap
 Felek canevice seni gönderdi
İçimdeki boşluk sevgiyle doldu
Sıkıntı yanında neş'e de boldu
Gayeme eriştim istegim oldu
Felek canevice seni gönderdi
 Üzüntüm huzurum aynı ayardır
 Sevinçle sürurum derdim kadardır
 Şimdi her hüznümde bir neş'e vardır
 Felek canevice seni gönderdi

H25

NE SANDIN ?

Hukukçu Zehra'yı kadı mı sandın?
Çiçeğin arapça adı mı sandın?
Yürüyen Merdiven sunucusunu
Gönül dostlarına dadı mı sandın?

Birsen'le hasbıhal aleni-beyaz
Her Cuma orada, kış, bahar ve yaz
Yürüyen Merdiven üyesi olmak
Şairler nezdinde büyük imtiyaz.

Yamak'la tanışmak bir değer alır
Şiirlerin bin-bir şehre dağılır
Yürüyen Merdiven bağlantısına
Elli-bir telefon çok mu sayılır?

Zehr, zehre = çiçek
Zehra' = Yüzü parlak olan

Hece: 6 + 5 = 11

H26

GÜL

Gül dalında güzeldir koparınca üzülür
Çelenge koysan bile orda çabuk büzülür

Allah onu yaratmış dikenler arasında
İyi kötü günlerin akında karasında

Ona dokunmak değil yalnız bakmak isterim
Eğer fırsat bulursam “Seni severim” derim

Olgun gülün yanında üç tane gonca gül var
Üç tane de tomurcuk, ateş böceği kadar

Hepsi ona muhtaçtır, hepsi eline bakar
Birbirinden ayırmak yüreklerini yakar

Ama çok istiyorum yanımda olmasını
Gözüm gibi bakarım önlerim solmasını

Fakat bir gün gelecek o gülümle yan yana
Oturup içeceğiz vuslatı kana kana

Şimdi kadere küsüp ağlarım güle güle
Bu ihtiyar halimde aşık oldum o güle

Hece: 7 + 7=14

H27

ŞİİR YAZMAK

Şiir yazmak duygu işi
Bir manası varsa eğer
San'atkarsa Şair kiŐi
Őiirleri bulur değer

Duygu dolu serbest Şiir
İçinde var bir letâfet
Serbest Ői'ri, nesirle bir
Yorumlamak bir marifet

Nesir, nazım, Şiir diye
Ayrı ayrı taranmalı
Mana vezin ve kafiye
Her Őiirde aranmalı

Şiirlerin yayınlanır
Sen toprağa gömölünce
Dinleyenler aydınlanır
Aruz vezni de ölünce

Mehmet Fatin geldi gitti
Çok geliŐti fikirleri
Yetmiş beş yıl çabuk bitti
Bâki kaldı Őiirleri

Gece : 4 + 4 = 8

Mehmet Fatin Baki
3453 Lakeshore Drive
Tavares, Florida 43778 - ABD

Telefon # (352) 343-7444 (352) 742- 7323
Fax : (352) 742-7325
E-Mail : directoe@cottage-education.org